

DAGUR Í VIKU Í MYKINESI

Tað eru sjálvsagt serstakir dagar á útoyggj. Tað kann vera fjallgonga, ella tá farið verður at fleyga fugl. Men í Mykinesi er ein dagur, ið ikki er sum hinir. Hvørt ár um hálvan juli eru Summartónar við eini skrá, ið tekur tað mesta av degnum, og sum merkir lívið í friðaligu bygdini

DAGFINN OLSEN

Fyribrigdið hevur áður verið nevnt Føroya fjaldasti festivalur.

Og helst er nakað um tað!

Summartónar ganga annars fyr seg alt summarið, og eru konsertir í Havn og á smáplássum, kanska serliga á útoyggj.

Í Mykinesi eru eisini nakrar konsertir árliga, men ein dagur er, ið er øðrvísi.

Um hálvan juli hvørt ár er ein størri skrá, har serliga kirkjan er karmur um framførslur, har fleiri tónleikarar standa á lepanum.

Vanliga verður byrjað klokkan 15 í kirkjuni, og hildið verður á til klokkan 20 ella 21, ella har á leið. Konsertir eru eisini niðri við landingina og aðrastaðni.

Hesin stóri tónleikadagurin er øðrvísi, enn aðrir dagar av skránni hjá Summartónum, júst tí at skráin er so umfatandi, og savnar so nógvar tónleikarar á sama stað um somu tíð.

Ymiskt

Í eini bygd, har húsini eru fá, og fólkatálið á vetri neyvan fer upp um 10, so er hetta sjálvsagt dagur í viku. Fyri ikki at sig í árinum.

Sjálvandi eru merkisdagar á útoyggj, men tá snýr tað seg oftast um jørð, seyð ella fugl. Hendan eina

dagin er tað tónleikurin, ið savnar.

Summartónar hava aftur í ár skipað fyri konsertum kring landið summarmánaðirnar, eisini í Mykinesi, men hesin eini stóri tónleikafagnaðurin í Mykinesi fall í ár á tann 11. juli.

Fyri framførslum stóðu Hans Andrias Jacobsen, Óli og Heðin Z. Davidsen, Ragnar Finsson, Guðrið Hansdóttir, Stanley Samuelson, Kristian Blak, Sharon Weiss, Janus

á Húsagarði, Anna Falt, Jarek Rein-er og Holgar Jacobsen.

Sera breitt úrval, men við dygd.

Paradís

At sita í gomlu kirkjuni í Mykinesi, og hoyra frálíkar framførslur, er sálarbót.

Yvirhøvur er sálarbót at koma út í vøkru oynna, ið er tiltikin veðurgóð.

Ein merkir friðin, og vælsign-

að er at vita sær, at líkamikið hvat hendir í heimi, so er ein á útoyggj, og tað er ikki sógv ein fær gjørt við alt tað, ið fólk á fastlandinum og stórbýnum er upptikin av.

Tað er bara at slappa av, lata armarnar falla og lata oyruni upp, so friðurin hoyrist, og sleppur at lekja sálina.

Mykinesi er vøkur. Eitt paradís, sum onkur hevur tikið til.

Og hetta er helst ein almennur

og væl kendur loynidómur, so sum árinu eru gingin, og ferðavinnan hevur ment seg.

Staðkend fólk søgdu mær, at ferðafólkatálið er vaksandi, og árliga vitja nú 16.000 ferðafólk í Mykinesi. Og tað er av sonnum eitt stórt tal á smáplássi, har fá fólk búgva, og har sambandið við umheimin – umframt tyrlu, verður røkt av einum ikki so stórum báti.

Summartónar gera sítt til at seta dām á, og slíkur dagur á útoyggj, har tónleikur er í hásæti, ber illa til at lýsa við orðum. Tað er ymiskt her í lívium, ið má upplivast, vil ein av sonnum skilja.

